

Eigen Werk brengt piepers tot leven

■ Eigen Werk Theaterproductie met 'Habbo en Habbo gaan uit stampen', vanaf 4 jaar, Regie: Cees Brandt. Tekst: Brian Meijers. Spel en muziek: Korneel Evers en Pieter Tiddens. Decor: Laura Josselin de Jong. Kostuums: Ingrid Tonnaer. Première, gezien op 17 november in de kleine zaal van het Zaantheater te ZAANDAM.

Alle ingrediënten waren aanwezig voor een geslaagde voorstelling, van aankleding tot aan vlot spel en leuke liedjes, uitgeknipte achtergrondmuziek, en een spannend en tegelijk publieksvriendelijk verhaal.

Het jeugdtheater had om te beginnen veel werk gemaakt van het decor, want daar keek het zeer jonge publiek direct na binnenkomst naar: een donkerbruine achterwand die ondergrondse aarde suggereerde, met een afdakje van hoog gras, boven een met aardappelschillen bezaaide speelvloer. De kinderen beseften in het betoverende schemerlicht: of wij zijn nog kleiner geworden, of de spelers juist groter.

Korneel Evers en Pieter Tiddens gaven in hun aardappelpakken de etenswaar menselijke trekken, als respectievelijk de zoon en de vader. Voor de duidelijkheid allebei Habbo geheten. Het hoofdthema kwam snel naar voren – lees: naar boven – en wel het generatieconflict. Zoonlief verveelde zich, pa dacht hem met melige shows te

kunnen vermaken. Maar zoon-Habbo wilde een vriend, warm of koud, en licht en frisse lucht. Hij kreeg het uiteindelijk allemaal.

Om te beginnen kreeg hij een vriend, in de vorm van een worm. Evers zong een liedje dat 'Saai' heette, maar het niet was. Net zomin als de shows van Tiddens werkelijk melig waren, ze waren slechts melig bedoeld. Ingenieus liet Eigen Werk de worm in een soort buikspreekpop overgaan na de overstap van 'wand-arm' naar 'spelersarm'. Hoezeer er door de kinderen meegeleefd werd, moge blijken uit een reactie bij het horen van een achtergrondliedje ('Stil' getiteld) en de erdoorheen pratende pa: 'Jij stil!'

Spektakel volgde op een treurlied van pa, vol zelfverwijt. Hij gaf een rake weergave van een oude aardappel, en dus van zichzelf. Een volgevreten mestkever met trek in een pieper viel pa heel geraffineerd aan: 'Je bent om op te vreten!'

Een reddingsplan werd na pa's verdwijnen in werking gezet, om tot slot de verandering (van pa) te verwelkomen. Hij wil op zijn oude dag toch ook licht en frisse lucht, kortom, gaten in zijn dak. Het publiek kon het zien gebeuren. Een prachtvoorstelling.

PIET-HEIN ZIJL